

ТЕМА: Управління проблемами і кризами засобами PR

1. *Управління проблемами.*

2. *Планування комунікаційного процесу на випадок кризи.*

✍ Основні поняття теми: комунікаційний процес, проблема, криза, планування кризових комунікацій.

1. Управління проблемами

Сучасна організація має сьогодні значно більш широке коло зацікавлених осіб, ніж раніше.

«Теза ризикованого суспільства». Визначає нові стандарти політичного та суспільного неспокою і конфліктів, що викликаються суспільними змінами та невизначеністю, промисловими та технічними інноваціями.

У своїй сукупності всі ці фактори інтенсифікують появу множинних ризиків.

У суспільстві зменшується роль експертів, які судять про рівень ризиків, оскільки, завдяки ЗМІ, у людей створюється уявлення про власну компетентність. Тому громадськість ставить під сумнів корпоративні гарантії.

✍ Ризик – це міра несприятливого ефекту проблеми. Він пов'язаний із оцінкою можливих небезпек, викликаних конкретним процесом, у відношенні до безпеки та переваг, які він пропонує.

Існує ряд дилем, з якими доводиться стикатися організаціям, що намагаються усвідомити та управляти розвитком проблем, що пов'язані із ризиком:

- 1) ризик означає різні наслідки для різних людей. Сенсаційні ризики такі як авіаперевезення, як правило, перебільшуються, звичайні ризики, наприклад, пересування на автомобільному транспорті, звичайно недооцінюються;
- 2) фундаментальні погляди людини, як правило, важко змінити. Ці погляди формують шляхи сприйняття і інтерпретації нових ризиків;
- 3) громадськість не сприймає жодне явище, як таке, що має нульовий ризик;
- 4) критично важливе значення має джерело інформації про ризик. Більшою довірою користуються незалежні експерти;
- 5) найбільш могутнім стимулятором зміни відношення слугують емоції. Емоційні символи можуть нанівець звести вплив наукових фактів.

Основні принципи управління ризиками в організації:

- 1) необхідно розуміти динаміку розвитку суспільних емоцій, а також враховувати вплив організованих громадських груп та ЗМІ, які можуть прагнути перебільшити розміри проблеми і затвердити її як предмет громадського обговорення чи, навіть, законодавчого регулювання;
- 2) необхідно враховувати циклічний характер розвитку проблеми і зосереджувати відповідні ресурси на ранньому розпізнаванні та моніторингу інформації, що безпосередньо відноситься до розвитку проблеми, і на організаційній активності у відповідь на цей розвиток, в тому числі на чітко сформульованій політиці і пов'язаних із нею комунікаційних стратегіях;
- 3) необхідно також визнавати, що змінити суспільну думку про розміри ризику – це завдання нереальне для організації та галузі;
- 4) необхідно встановити та зміцнити довіру громадськості в частині її обов'язків та можливостей із контролю, зниження та стримування ризику.

Кризу необхідно планувати. Наслідки будь-якого незапланованої, несподіваної, але згубної події завжди можуть бути менш травматичними, якщо кризові комунікації заздалегідь ретельно продумані та сплановані.

Коли відбувається несподівана подія, завжди варто керуватися основним правилом кризових комунікацій: говорити все, говорити швидко, говорити правдиво.

В будь-якій кризовій ситуації журналісти потребують інформації та конкурують за її джерела. В цій ситуації, якщо вона не надійде від організації чи буде передана із запізненням, її нестача буде компенсована іншими джерелами, які можуть надати її із викривленнями і власними коментарями.

2. Планування комунікаційного процесу на випадок кризи

1 крок Аудит небезпек.

Небезпека, із точки зору PR, – це подія, яке призводить до того, що організація виявляється об'єктом широкомасштабної, потенційно недоброзичливої уваги міжнародних та національних засобів масової інформації, та інших зовнішніх груп, а також власних службовців організації.

Створення списку таких подій є першим етапом аудиту. Наступний етап – їхнє ранжування.

Визначаючи ступінь небезпеки, необхідно відповісти на наступні питання:

- що відбулося із компанією у минулому?
- що відбулося із іншими компаніями в цій галузі?

- що організація планує робити майбутньому?
- яким буде вплив виявленої небезпеки на показники ефективності діяльності компанії?
- кого в найбільшій мірі торкнеться небезпека? Які цільові аудиторії чи групи громадськості можуть постраждати в першу чергу?

II крок Визначення груп громадськості

III крок Розробка методів

Необхідно визначити, хто буде відповідальним за управління всіма аспектами кризового комунікаційного процесу, а саме:

- хто виступатиме в якості основного речника;
- де він має знаходитися;
- хто буде відповідати на телефонні дзвінки;
- як можна буде зв'язатися із цими ключовими співробітниками у неробочий час.

Всі методичні аспекти кризових комунікацій мають бути відображені у простому, легкозасвоюваному документі, що має перехресні посилання.

IV крок Підготовка

Розробка кризових сценаріїв. Необхідно, щоб підготовленими були керівники на місцях, а не співробітники головного офісу. Із телебаченням має працювати лише один представник організації, який буде ідентифікуватися із компанією.

В умовах серйозної кризи найкраще, щоб головним речником виступив вищий керівник. Якщо він не є добрим оратором, то необхідно обґрунтувати його виключну зайнятість, наприклад, особисте перебування на місці трагедії.

На цьому етапі також відбувається підготовка спеціалістів, що стануть до роботи у кол-центрі, коли почнеться криза. Ці групи переважно складаються із секретарів, яких орієнтують на роботу із певними групами, такими, як ЗМІ, родичі постраждалих, тощо.

V крок Тестування

Сценарій відтворення кризи розробляється таємно одним або декількома членами вищого керівництва та менеджерами із персоналу та PR. Потім співробітників інформують про можливість в найближчий час проведення цього заходу. У визначений час всі вони мають відкласти свої справи та діяти у відповідності до визначеної ролі.

Після проведення акції її результати аналізуються.

? Питання для самоконтролю:

1. З'ясуйте особливості ризиків у сучасному світі.
2. Якими є етапи планування антикризових заходів?
3. Яким чином здійснюється кризова комунікація?

📖 Література:

1. Алешина И. В. Паблік рилейшенз для менеджерів. Учебник / И. В. Алешина. – М. : ИКФ «ЭКМОС», 2003. – 480 с.
2. Барезев В. А. Организация и проведение PR-кампаний / В. А. Барезев, А. А. Малькевич. – СПб. : Питер, 2010. – 176с.
3. Быков И. А. Организация и проведение кампаний по связям с общественностью: Уч. пособ. / И. А. Быков [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.pr-campaign.narod.ru/index.html>.
4. Катлип С. М. Паблік рилейшенз. Теория и практика / С. М. Катлип, А. Х. Сентер, Г. М. Брум ; [Пер. с англ.]. – М. : Вильямс, 2000. – 624 с.
5. Китчен Ф. Паблік рилейшенз: принципы и практика ; [Пер. с англ., под ред. Б.Л. Еремина] / Ф. Китчен – М. : ЮНИТИ-ДАНА, 2004. – 454 с.
6. Шарков Ф. И. Паблік рилейшенз: учебное пособие / Ф. И. Шарков. – М. : Дашков и К°, 2005. – 316 с.
7. Бровко С. Л. PR-кампании: методология и технология: Учебн.пособие / С. Л. Бровко, Д. П. Гавра, Д. П. Шишкин. – СПб. : Роза мира, 2004. – 187 с.
8. Шишкина М. А. Паблік рилейшенз в системе социального управления / М. А. Шишкина. – СПб. : Изд-во “Паллада-медиа”, 2002. – 444 с.